

a nemohlo proto k němu býti přihlíženo při rozvrhu kupní ceny za zabavené předměty prodané z volné ruky dne 25. února 1927, jak správně uznal rekursní soud. Stěžovatel poukazuje konečně ještě k tomu, že mu byla povolena dne 6. září 1926 pro vykonatelnou pohledávku 7.700 Kč s přísl. (11.700 Kč po splátce 4.000 Kč) uhražovací exekuce, která byla podle protokolu vykonána dne 6. října 1926 poznámkou k protokolu zájemnímu ze dne 25. listopadu 1925. Než ani z toho nemůže rekurent těžiti, protože dne 6. října 1926 jeho soudcovské zástavní právo k předmětům, o něž jde, ještě bylo po právu, takže pro týž nárok na těchto předmětech nemohl nabytí nového zástavního práva. Poukazuje-li dovolací rekurs k tomu, že šlo o jiný exekuční titul a o jinou pohledávku a že pro útraty sporu 1.254 Kč 19 h a útraty návrhu 240 Kč 14 h prodané věci zajišťovací exekucí zabaveny býti nemohly, protože tyto nároky tenkrát ještě neexistovaly, zapomíná, že zaplacením splátky se na podstatě nároku ničeho nemění, že zajišťovací exekuce přeměnila se v exekuci uhražovací a že nabyté právo zástavní vztahuje se i na příslušenství pohledávky, tedy i na úroky a útraty, třebaže vznikly teprve po výkonu zabavení.

Čís. 7128.

Úpadkový řád.

Uvedl-li věřitel v přihlášce celou pohledávku s tím, že úpadce složil částečné krytí na pohledávku a že dluhuje zbytek, jež přihlašuje k úpadku, zachoval se podle § 103 (3) konk. ř. Není závady, by věřitel dodatečně nepřihlásil k úpadkovému řízení onu (domněle krytou) část pohledávky, již nebyl původně přihlásil. K vysvětlení, proč původně nepřihlásil celou pohledávku, nebyl úpadkový věřitel povinen.

(Rozh. ze dne 8. června 1927, Rv I 229/27.)

Žalující banka (její právní předchůdkyně) přihlásila k vyrovnání pohledávku 52.000 Kč. Ježto vyrovnání bylo bezvýsledným, přihlásila žalující banka k úpadku napotom 28.200 Kč, odpočetši z původních 52.000 Kč částku 23.800 Kč (hodnotu cenného papíru úpadcova v depot žalobkyně). Dodatečně přihlásila pak žalobkyně k úpadku tento zbytek 23.800 Kč. Správce úpadkové podstaty tuto zbytkovou pohledávku popřel, tvrdě, že jde o samostatnou pohledávku. Byvši poukázána na pořad práva, domáhala se žalobkyně na správci úpadkové podstaty uznání, že dodatečně přihlášená pohledávka jest pravá a má se zařaditi do III. třídy úpadkových věřitelů. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Vycházejí z uplatněného dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení (čís. 4 § 503 c. ř. s.), tvrdí žalovaný správce úpadkové pod-

staty, že podle §§ 107 a 109 úp. ř. může býti dodatečně přihlášena jen nová pohledávka, která doposud nebyla vůbec známa a nebyla předmětem jednání při zkušebním stání. Žalobkyně přihlásila původně jen 28.200 Kč, ač jí tehdy byla známa výše celé pohledávky, poněvadž prý na zbytek započítala na místě placení hodnoty v přihlášce uvedené, kteréž jí byly svého času dány ku krytí. Jen pro tuto přihlášenou částku požadovala prý uznání a zařazení do třetí třídy úpadkových věřitelů bez výhrady dodatečné přihlášky pro ten případ, že by z krycích hodnot nebylo lze dosíci patřičné realizace, a když byla pohledávka uznáním zjištěna, musí prý zůstatí pro celé řízení úpadkové jen touto částkou zjištěna bez možnosti, přihlásiti dodatečně zbytek téže pohledávky již původně známé. Nelze však souhlasiti s tímto názorem. Podle § 103 (3) úp. ř. mají oddělní věřitelé, kteří se domáhají svých pohledávek též jako úpadkoví věřitelé (§ 48 (3) úp. ř.), podrobně uvéstí předmět přednostního práva (oddělného práva), a udati číselně pravděpodobnou výši, do které jsou jím kryty jejich pohledávky. Jest toho nezbytně třeba jednak pro výkon hlasovacího práva (§ 93 (3) úp. ř.), jednak pro účast na rozvrhu úpadkové podstaty (§ 132 a 137 (3) úp. ř.). Podle obsahu přihlášky ze dne 9. ledna 1920 uvedla žalobkyně, že má za úpadcem pohledávku 52.000 Kč, že úpadce složil u ní jako částečné krytí v cenných papírech a ve vídeňských pohledávkách 23.800 Kč, že jí tudíž dluhuje 28.200 Kč a že proto přihlašuje tuto svou pohledávku 28.200 Kč s úroky a navrhuje, aby její pohledávka byla prohlášena v třetí třídě věřitelů za likvidní. Jest nepochybné, že žalobkyně se takto zachovala podle předpisu § 103 (3) úp. ř., udavši celou svou pohledávku, dále věci, jež jí sloužily za předmět oddělného práva a podle číselného odhadu též výši pravděpodobné úhrady z oddělného práva. Na druhé straně ovšem nelze zase upřítí, že podle výslovného znění přihlášky byla jen část celé pohledávky přihlášena k úpadkovému řízení, že jen o této částce bylo projednáváno při zkušebním roku a že jen tato část byla uznáním zjištěna. To správně vystihl též odvolací soud, vytknuv proti rozsudku prvního soudu, že částka, přesahující 23.800 Kč (správně 28.200 Kč) nebyla vůbec přihlášena k úpadkovému řízení. Ale zároveň nutno zavrhnutí dovolatelův názor, že žalobkyně ve své přihlášce prohlásila, že hodnoty u ní složené ke krytí započítala na svou pohledávku na místě placení. Nehledíc k otázce, zda by žalobkyně sama bývala vůbec k tomu oprávněna, nevyplývá z přihlášky nijak takové určité prohlášení a dlužno tedy souhlasiti s vývodem napadeného rozsudku, že žalobkyně neprohlásila, že přijímá neb jen chce přijati věci jí do zástavy dané na místě placení. Mohl tedy správce úpadkové podstaty podle ustanovení § 120 úp. ř. prováděti vliv i právo na zpeněžení věci, k nimž se vztahovalo oddělné právo žalobkyně. Jest pak ještě řešiti otázku, zda žalobkyně mohla dodatečně přihlásiti k úpadkovému řízení zbytek pohledávky, pokud přesahoval částku již přihlášenou a podle výsledku zkušebního roku zjištěnou. Důvody, uváděné proti tomu dovolatelem, nemohou býti uznány přesvědčivými. V §§ 102 až 104 úp. ř. jsou uvedeny předpisy o obsahu a formální úpravě přihlášek. Není nijak povinností úpadkových věřitelů, nýbrž závisí na jejich vůli, zda chtějí své pohle-

dávky v úpadkovém řízení přihlásiti. Učiní-li tak, stávají se přihlášené pohledávky účastnými úpadkového řízení a rozvrhu zpeněžené podstaty, opomenou-li toho, nemá to vlivu na jejich pohledávky, vyjmouc následky nuceného narovnání v úpadku. Věřitel může také přihlášku již podanou kdykoli vzít zpět, což neznamená, že se vzdává pohledávky, nýbrž jen že se zříká toho, by byla účastna úpadkového řízení. Může však přihlášku podat znova, buď ještě ve lhůtě neb i po ní, pokud sám uznal potřebu její změny. Byla-li přihláška vrácena úpadkovým komisařem pro vady k opravě, není závady, by věřitel kromě nápravy vytknutých vad neprovedl ještě sám další změnu přihlášky. Podle § 106 (1) a (2) úp. ř. jsou, dokud projednání o přihlášené pohledávce nebylo skončeno, přípustny nejen změny pořadí, nýbrž i jiné návrhy na rozšíření nebo změnu přihlášené pohledávky, pokud je úpadkový komisař připustil, neznamenají-li stížení projednávání. Ve sporu o určení pohledávky podle § 110 úp. ř. není přípustna změna žaloby ani za podmínek § 235 c. ř. s., ale nelze žalobci brániti, by případnou změnu neuplatnil novou přihláškou. Zákon ponechává tedy v tomto ohledu věřitelům značnou volnost. Z toho jest patrné, že i k pohledávce již přihlášené a snad také již zjištěné může býti dodatečně přihlášena další její část, a to nejen do skončení zkušebního projednání, protože, nepřipušteno-li při něm rozšíření, musí věřiteli až do skončení úpadkového řízení zůstatí volno učiniti dodatečnou přihlášku a dáti jí zvláště přezkoumati podle § 107 úp. ř. Že by ke zvláštnímu zkušebnímu roku mohly býti připuštěny toliko pohledávky posud neznámé a ještě nepřihlášené, jak má za to dovolatel, neplyne z ustanovení § 107 a § 109 úp. ř. K vysvětlení, proč původně nebyla přihlášena celá pohledávka, není úpadkový věřitel povinen. Dlužno tedy schváliti názor odvolacího soudu, že nebylo překážky, by žalobkyně nemohla k úpadkovému řízení přihlásiti další část své pohledávky.

Čís. 7129.

Byl-li uložen zasílateli určitý úkon, související s přepravou (převzetí a vydání zboží za určitých podmínek), nejde o ryzí smlouvu spediční, pro niž by platil předpis čl. 380 obch. zák. o ručení zasílatele za mezi-zasílatele, nýbrž přichází v úvahu předpis § 1010 obč. zák. nebo § 1313 a) obč. zák. podle toho, jde-li o náměstka či pomocníka zasílatelova. Náměstkem zmocněnce jest ten, na něhož přenáší zmocněnec udělený mu příkaz, by ho splnil místo něho za vlastní zodpovědností tak, jako by byl sám přímo ustanoveným zmocněncem, kdežto pomocníků používá, by jich pomocí udělený příkaz splnil sám za vlastní zodpovědností.

Příkazce ručí za nezdatného pomocníka, i když mu nebyla nezdatnost známa. Nezdatnost jest vlastností trvalou, na niž nelze usuzovati z jediného pochybení, leč by tu byly zvláštní nutkové důvody.

Mate's receipts jsou potvrzením vydaným kapitánem o naloženém zboží za tím účelem, by na jeho základě a proti jeho vrácení byl vyhotoven a vydán konnossement.

(Rozh. ze dne 8. června 1927, R II 179/27.)